

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Afgørelse i sag 726/2016/PMC - Afgørelse i sag 726/2016/PMC om Rådet for Den Europæiske Union, som aflønner praktikanter med et beløb, der ligger under mindstelønnen

Afgørelse

Sag 726/2016/PMC - Indledt den 23/05/2016 - Afgørelse af 29/09/2016 - Den vedrørte institution Det Europæiske Råd (Ingen fejl eller forsømmelser fundet) |

En tidligere praktikant ved Rådet for Den Europæiske Union klagede over, at ydelsen, som EU-institutionerne betaler deres praktikanter, er upassende, da den ligger under mindstelønnen og dermed ikke sikrer praktikanterne en ordentlig levestandard.

Ombudsmanden indledte en undersøgelse af sagen. Hun fandt, at Rådet i tilstrækkelig detaljeret grad havde forklaret, hvordan praktikantydelsens størrelse fastlægges. Ombudsmanden fandt, at afgørelsen om at udbetale en ydelse, der svarer til 25 % af en tjenstemands løn i lønklasse AD5, løntrin 1, var rimelig. Rådet traf denne afgørelse inden for grænserne af dets skøn på grundlag af dets administrative behov og tilgængelige budget.

Ombudsmanden bemærkede, at Rådet skelner mellem praktikophold og ansættelse. Derfor modtager en praktikant ikke løn, men en ydelse, idet en praktikants rettigheder og forpligtelser ikke kan sammenlignes med dem, som en ansat har. Ombudsmanden anså derfor Rådets forklaring for at være rimelig.

Hun afsluttede derfor sagen med den konklusion, at Rådets praksis ikke udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Baggrunden for klagen

1. En tidligere praktikant i Rådet for Den Europæiske Union klagede over, at den godtgørelse, som EU-institutionerne udbetaler til sine praktikanter, er uhensigtsmæssig, da den ligger under

mindstelønnen og dermed ikke sikrer dem en anstændig levestandard.

2. I en e-mail til Rådet af 25. januar 2016 anmodede klageren Rådet om at forklare i) på hvilket grundlag den havde besluttet at betale praktikanten et tillæg, der svarer til nøjagtigt 25 % af den løn, der udbetales til en ansat i lønklasse AD5, og ii) hvilke love der regulerer praktikophold i Belgien.

3. Samme dag besvarede Rådet klagerens andet spørgsmål. Den anførte, at disse praktikophold i Belgien er reguleret ved kongelig anordning af 21. september 2004 om beskyttelse af praktikanter og kongelig anordning af 3. maj 1999 om beskyttelse af unge på arbejdspladsen. Rådet henviste endvidere til artikel 104 i "loi-programmet" af 2. august 2002 [1], der definerer en praktikkontrakt som en aftale, hvorved en person som led i sin uddannelse erhverver kundskaber eller færdigheder gennem arbejdsydelser, der leveres til en arbejdsgiver. Rådet tilføjede, at det ser ud til, at minimumsgodtgørelsen til praktikanter over 21 år i Belgien i øjeblikket er på ca. 750 EUR.

4. Den 27. januar 2016 besvarede Rådet klagerens første spørgsmål og anførte, at i henhold til artikel 11, stk. 1, i Rådets afgørelse 118/07 om praktikophold tildeles "*en betalt praktikant et underholdstilskud. Tilskuddet fastsættes hvert år af Rådets generalsekretær under hensyntagen til de disponible budgetmidler.*" Støtten beregnes på samme måde af Rådet, Kommissionen, Regionsudvalget og Det Sociale og Økonomiske Udvalg, dvs. 25 % af lønnen for en ansat i lønklasse AD5/1. Dette beløb er blevet fastsat som en uformel ordning mellem disse institutioner, og det anses for at være et rimeligt beløb, der er foreneligt med budgettets tilgængelighed.

5. Den følgende dag indgav klageren en "*klage over tilskudsbeløbet til praktikophold*" til Rådet. Han var ikke overbevist af forklaringen på, hvorfor praktiktilskuddet udgør 25 % af en AD5-løn. Han anmodede om "*at vide specifikt, hvorfor dette beløb blev valgt, og hvorfor det blev anset for rimeligt, at højt kvalificerede praktikanter, der arbejder i Den Europæiske Union (som kommer fra alle dele af Europa, nær og fjern), taler flere sprog og slår tusindvis af andre ansøgere til at gøre det samme, bør betales under det lokale mindsteløsniveau*". Han anmodede derfor om yderligere præciseringer "*med hensyn til, hvorfor 25 % af AD5 blev valgt, og hvorfor dette blev besluttet at være mere hensigtsmæssigt end 24 % af AD5; og mere passende end 26 % af AD5, og hvorfor andre niveauer end AD5 ikke blev valgt.*" Efter klagerens opfattelse bør det tilskud, der udbetales til praktikanter, mindst svare til den mindsteløn, der udbetales i praktiklandet, da det nuværende tilskud ikke er tilstrækkeligt til at dække rejse- og opholdsudgifter for praktikanter i EU-institutionerne.

6. Da Rådet ikke besvarede klagerens anmodning om præciseringer, henvendte han sig til Ombudsmanden den 17. maj 2016.

Undersøgelsen

7. Ombudsmanden indledte en undersøgelse af klagen og identificerede følgende påstand og påstand:

Rådet besvarede ikke klagerens anmodning om yderligere præciseringer i sin skrivelse af 28. januar 2016, hvori han hævdede, at Rådet ikke havde tilbudt en passende løn til praktikanter, der arbejdede i dets institution, som ikke i tilstrækkelig grad dækkede rejse- og leveomkostninger.

Rådet bør besvare sin korrespondance og betale praktikanterne en godtgørelse, der mindst svarer til den nationale mindsteløn.

8. Ombudsmandens undersøgelseshold kontaktede Rådet. Rådet besvarede derefter klagerens anmodning om præciseringer, og klageren fremsatte bemærkninger til dette svar.

Påstand om, at Rådet ikke betaler praktikanter passende

Argumenter fremført for Ombudsmanden

9. Den 21. juni 2016 besvarede Rådet klagerens anmodning om præciseringer som følger: "*Beregningsmetoden [vedrørende tildelingen til praktikanter] er resultatet af et forsøg blandt institutionerne på at harmonisere deres tilgang (selv om der ikke blev indgået en formel aftale på mødet mellem administrationscheferne) efter et initiativ fra Kommissionen, der blev iværksat den 9. januar 2006, for at tilpasse tilskudsbeløbet på tværs af institutionerne ved hjælp af en fælles beregningsmetode. Kommissionens forslag var at fastsætte tilskudsbeløbet til 25 % af AD5/4, hvilket havde været den beregningsmetode, der var i brug i Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand. [...].*

Det ser ud til, at administrationslederne på deres møde den 30. marts 2006 var enige om, at alle praktikanter ideelt set skulle have samme tilskud. Desværre var de ikke enige om størrelsen eller metoden til beregning af et sådant tilskud. På trods af den manglende enighed på dette møde følger alle institutioner ikke desto mindre den samme beregningsmetode, men med en vis divergens med hensyn til referencerne for en sådan beregning [...]. Ved at beregne tilskuddet på den fastsatte måde kan vi hvert år byde ca. 100 praktikanter [...] velkommen, hvilket svarer til generaldirektoraternes behov og samtidig ikke overstiger Rådets absorptionskapacitet.

*Hvad angår den manglende anvendelse af den lokale mindsteløn på praktikanter, må vi huske på, at en praktikants stilling på ingen måde kan sammenlignes med en ansats stilling. Et praktikophold er en stilling, der kombinerer uddannelses- og uddannelsesformål i en erhvervserfaring. Praktikanten bidrager til institutionens arbejde, men har ikke en stilling i organigrammet [...]. En praktikants rettigheder og forpligtelser kan derfor på ingen måde sammenlignes med en ansats. Hvis der skal foretages en sammenligning, bør det **således være med tilskudsniveauet for lokale praktikanter og ikke med medarbejdernes løn [...].** I dag ser det ud til, at minimumsydelsen til en praktikant over 21 år er på ca. 800 [...] EUR.*

Du hævder i din e-mail af 28. januar 2016, at tilskuddet i øjeblikket er for lavt "til at gøre det muligt for alle kvalificerede personer at ansøge om denne mulighed", men du giver ikke noget element til at underbygge denne påstand. Tværtimod tyder det store antal

*ansøgninger, som GSR modtager årligt, på, at de betingelser, som GSR tilbyder, ikke afskrækker potentielle ansøgere, men er tilstrækkeligt attraktive. **Desuden vil højere tilskud ikke gøre Rådet til en mere inklusiv institution, som De synes at foreslå, men snarere mindske antallet af tilbudte pladser på grund af det begrænsede budget, der er til rådighed "** (fremhævelse tilføjet).*

10. Den 23. juni 2016 sendte klageren Ombudsmanden følgende bemærkninger til Rådets svar:

" Det forekommer mig stadig vilkårligt, at de valgte 25 % af AD5/4, og jeg undrer mig over, hvorfor der ikke er nogen beregning af de forventede omkostninger ved at flytte til Bruxelles for europæiske borgere [...].

Efter min erfaring var praktikopholdet naturligvis en læringserfaring, men jeg forventedes at arbejde samme timer som en fast fuldtidsansat, og mit arbejde blev aldrig betragtet som sekundært eller mindre vigtigt. Det krævede anvendelse af viden fra min universitetsuddannelse, og det blev brugt til mit instituts faktiske arbejde [...].

Jeg tror ikke, at nogen rent faktisk har undersøgt de faktiske omkostninger, der er forbundet med en praktikant til at komme til Bruxelles , og praktikanterne er ikke blevet hørt om denne beslutning. Jeg tror, at hvis de faktiske omkostninger blev beregnet, ville det være klart at se, at praktikanter, der kommer fra hele Europa (og faktisk hele verden), er nødt til at investere betydelige finanser langt over det beløb, de modtager betaling [...].

[Rådet] har med rette gjort gældende, at jeg ikke har fremlagt noget bevis til støtte for min påstand om, at lønnen til praktikanter ikke er høj nok til at tiltrække alle kvalificerede personer. [Rådet] har imidlertid heller ikke gjort gældende det modsatte uden tilstrækkelig dokumentation.

Min påstand er baseret på min personlige erfaring om, hvor dyrt det er at flytte til Bruxelles og min empati for at kunne indse, at folk fra fattige familier måske ikke er i stand til at gøre det. *Desuden er det almindeligt kendt, at praktikanterne ved de europæiske institutioner, mens de tiltrækker mange mennesker fra mange EU-lande (især medlemsstater med svagere økonomier), ikke tiltrækker et stort antal praktikanter fra skandinaviske lande, Det Forenede Kongerige og Irland. Dette menes i vid udstrækning at være tilfældet på grund af den lave aflønning af praktikophold sammenlignet med de høje leveomkostninger i Bruxelles" (min fremhævelse).*

Ombudsmandens vurdering

11. Ombudsmanden ønsker indledningsvis og af hensyn til gennemsigtigheden at erklære, at ordningerne for udbetaling af dagpenge til praktikanter i hendes eget kontor stort set er de samme som dem, der forvaltes af Rådet, Parlamentet og Kommissionen [2] .

12. I forbindelse med Ombudsmandens undersøgelse besvarede Rådet klagerens anmodning om præciseringer af 28. januar 2016. Den har derfor løst dette aspekt af klagerens bekymring.

13. Med hensyn til realiteten ønskede klageren at vide, hvordan størrelsen af praktiktillægget

blev besluttet, og han hævdede, at beløbet ikke er tilstrækkeligt, da det ikke i tilstrækkelig grad dækker de udgifter, som praktikanter, der flytter til og bor i Bruxelles, har afholdt. Han hævdede derfor, at Rådet som minimum skulle betale mindstelønnen på nationalt plan.

14. Med hensyn til det første aspekt har Rådet forklaret tilstrækkeligt detaljeret, hvordan størrelsen af praktiktillægget fastsættes. Den omstændighed alene, at en afgørelse om at fastsætte en praktikydelse til 24 % eller 26 % af en AD5/1-løn også kunne have været rimelig, indebærer ikke, at afgørelsen om at fastsætte godtgørelsen til 25 % af en AD5/1-løn ikke var rimelig. Rådet traf denne afgørelse inden for rammerne af sine skønsmålinger på grundlag af dets administrative behov og det disponible budget.

15. Med hensyn til det andet aspekt skelner Rådet mellem praktikophold og beskæftigelse. Det hedder, at "*et praktikophold er en stilling, der kombinerer uddannelses- og erhvervsuddannelsesformål inden for en erhvervs erfaring*". En praktikant modtager derfor en godtgørelse og ikke en løn, fordi praktikantens rettigheder og forpligtelser ikke kan sammenlignes med en ansats. Ombudsmanden anser Rådets svar for at være rimeligt. Det forhold, at praktikanternes arbejdstid er den samme som for personalet, og at praktikanten får reelle opgaver, der kræver, at praktikanten anvender viden fra sin universitetsuddannelse, er blot almindelige aspekter af at få erhvervs erfaring i forbindelse med et praktikophold.

16. Med hensyn til argumentet om, at den godtgørelse, der udbetales til praktikanter, er utilstrækkelig, påpegede Rådet det relevante punkt, at klageren ikke støttede sit argument på nogen objektive grunde, men blot henviste til sin personlige erfaring med hensyn til "*hvor dyrt det er at flytte til Bruxelles*". I denne forbindelse bemærker Ombudsmanden, at Rådet ud over praktiktillægget dækker sine praktikanter rejsseudgifter og dermed yder økonomisk støtte til dækning af de udgifter, de pådrager sig, når de flytter til og fra Bruxelles [3].

17. Ombudsmanden er bevidst om klagerens bemærkning om, at praktikophold i EU-institutionerne bør tilrettelægges på en måde, der støtter lige muligheder og mangfoldighed. Ombudsmanden accepterer, at Rådets afgørelse om satsen for praktikantgodtgørelsen skaber en rimelig balance mellem på den ene side behovet for at fremme lige muligheder og mangfoldighed og på den anden side behovet for at holde sig inden for budgettet og samtidig maksimere antallet af praktikophold. Ombudsmanden finder derfor, at der ikke er sket fejl eller forsømmelser i denne sag.

Konklusion

På grundlag af undersøgelsen af denne klage afslutter Ombudsmanden den med følgende konklusion:

Der var ingen fejl eller forsømmelser i denne sag

Klageren og Rådet for Den Europæiske Union vil blive underrettet om denne afgørelse.

Emily O'Reilly

Den Europæiske Ombudsmand

Strasbourg, den 29.9.2016

[1]

http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=fr&la=F&cn=2002080245&table_name=loi

[2] Faktisk er godtgørelsen til Ombudsmandens praktikanter noget højere end de øvrige institutioners, da den er baseret på 25 % af lønnen for en tjenestemand i lønklasse AD6.1 (i stedet for AD5.1).

[3] Jf. artikel 12 i Rådets afgørelse nr. 118/07 om regler for praktikophold i Generalsekretariatet for Rådet. tilgængelig online:

http://www.consilium.europa.eu/en/general-secretariat/jobs/traineeships/Decision-118_07-EN-sn02323-re01_pdf/
[Link]